

ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬದ ಎಳ್ಳು-ಬೆಲ್ಲ ಬೀರಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನಾಡುವ ಆಶಯ ಈಗ ನಮ್ಮ ದೈನಿಕದ ಭಾಗವಾಗಬೇಕಿದೆ. ಸಂಕ್ರಮಣದ ನೂರಂಟು ನೆನಪುಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ನಂಟನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

■ ಎಲ್.ಸಿ. ಸುಮಿತಾ

ಚಿಕ್ಕಿಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ಕೈಕಾಲಿನ ಚರ್ಮ ಒಣಗಿದೆ. ಬೇಲಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡು ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಹೂಗಳು ಒಣಗತೊಡಗಿವೆ. ಅಶೋಕ ಹೂಗಳು ಉದುರಿ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪಿಗೆ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಕನಕಾಂಬರ, ಜಡೆಗೊರಚಿ ಹೂಗಳು ಅರಳಿ ನಗುತ್ತಿವೆ. ನೂರಂಟು ನೆನಪುಗಳ 'ಸಂಕ್ರಮಣ'.

ಸಂಕ್ರಮಣದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮೊಂದಿಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ತೇರು ಎಳೆಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಗದ್ದೆ ಕೊಯಲು ಮುಗಿದು ಅಡಿಕೆ ಕೊಯಲು ಕೊನೆ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಮಾಗಿಯ ಕುಳಿಗಾಳಿಯ ಶೈತ್ಯ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬರುವ ಕಾಲ. ಕಣದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಬಣವೆಗಳು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಒಣಗಿಸಿದ ಅಡಕೆಯಿದ್ದರೂ ರೈತನಿಗೆ ಚಿಂತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬೆಳೆದುದನ್ನು ಮಾರಿದ ಮೇಲೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಸಾಲ ತೀರಿಸಿ ಉಳಿಯುವುದು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಖರ್ಚಿಗೆ ಸಾಲುಪುದಿಲ್ಲ.

ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಭತ್ತ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಅವಸರದಲ್ಲಿರುವವರು ಒಕ್ಕಲಾಟವನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿ ಭತ್ತ ಒಳಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಅಥವಾ ಸಂಕ್ರಮಣ ಮಲೆನಾಡಿಗೆರೆಗೆ ಮೊದಲು ದೊಡ್ಡ ಆಚರಣೆಯ ಹಬ್ಬವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಎಳ್ಳು ಬೀರುವ ಆಚರಣೆ ಐದಾರು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಟೀವಿ ಪ್ರಚಾರದಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಚರಣೆಗಳು ಎಲ್ಲರವೂ... ಉತ್ತರದವರ ಮಹಂದಿ ದಕ್ಷಿಣದವರ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಪಡೆದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರ ಹಬ್ಬಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಆಚರಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಇದು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಾಭದಾಯಕ.

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಓದುವಾಗ 'ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಸಂಕ್ರಮಣ ಕಾಲ' ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೂರ್ಯ ದಕ್ಷಿಣದಿಂದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವುದೇ ಸಂಕ್ರಮಣ ಅಂತ ಪ್ರಮರೀಲಿ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜನಗಳ ಮಾತು-ವರ್ತನೆ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಸಂಕ್ರಮಣ ಅಂದರೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವ ಚಲನೆಯೋ ಅಥವಾ ಹಿಂದೆ ಬರುವುದೋ ಅನ್ನುವ ಅನುಮಾನದಲ್ಲಿದೆನೆ. 'ದಾಟು'ವ ಕ್ರಿಯೆ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ಅಥವಾ ಹೊರಟ್ಟಿಗೆ ಮರಳುವ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಇಷ್ಟ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ತಲೆಮಾರಿನವರು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದರೆ ಈಗಿನ ಯುವಜನಾಂಗ ಇನ್ನೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಯುಳ್ಳವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ. ಇರಲಿ, ನಾನು ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಂದರ್ಭದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇದೆಲ್ಲ ಮರೆಯುತ್ತೇನೆ.